

بەکر دەرویش

یښخ کورتیله چیرۆک

چرا و شهو

پۆمانیڤکم لهبەردەستدا بوو خەریکی خۆیندەنەوهی بووم، بۆ ئەوهی باشتەر پیتەکان ببینم مۆمیکم داگیرسان و دریم بەتاریکی شهو دا، شهو تورپه بوو وتی: ئەم مۆمه چیه دات گیرساندوو، بۆ حورمهتی رەشپۆشیم ناگرێ؟ بەسەر سورمانهوه لیم پرسى: ببوره خوا نهخواستە خۆ هیچ نهبووه؟ گوتی: مهگر نابینی مانگ مانى گرتوو و هەلنايهت، دنیا تاريكه شهو و منیش رەشم پۆشیوه؟ بۆیه زۆر داواى لیبوردنم لى کرد، من هەز ناکەم هیچ کەسیڤکم لى زیزبیت، بۆ ئەوهی شهویشم لى زیز نهبیت، مۆمهکەم کوژاندوه و چرایهکم داگیرسان.

مۆپه

ئەو رۆژهی پیاوه ریش درێژه شهروال قونهکه مۆپه لى کردم ، شهوکهى تا دهمهوبهیان له ترسانا نهخهوتم ، دهمهوبهیان که خهوم لى کهوت دیتم بهسیکارتیکى تیزهوه لهسەر سهرم وهستاوه و دهیهوئى سهرم بپێ ، کهوتمه پارانهوه لى ، سوودى نهبوو گۆش بهگۆش سهرى بریم، که له خه وهستام دیتم سپوساغ و زیندووم باوهرم نهکرد ، ئیستا ریشم درێژه و شهروالهکهم کورته، چهقۆیهکی تیزم له توێ پشتوینهکهمدا شار دووهتهوه و بهمۆپه سهیرى خه لک دهکەم.

داهۆل

له خهوما بووبووم به داهۆلێك و له سههر زېلدانێك چه قێندراوم، گيرفانه كانم پېر له قاوغه شقارتەى به تال، نینۆكه كانم چوون نینۆكى دېنده درێژ داهاتوون، پېرچى سههرم بووبوو به كارپوشكه، پېم پەتى و چاوم پېپۆقاوى، مه لێكى جیقن دهجیقان به پرووما، كه به ئاگا هاتم خۆم له حالێكدا بېنیهوه خۆزگه به داهۆله دهخواست.

پاریزه

كه كۆلیژی یاسای تهواو كرد زۆر دلی به پېشهكهى خۆش بوو هه مېشه خۆی پێوه هه لدهكێشا، بهردهوام چاكیت و پانتۆلی ئهفرهنجی له بهر دهكرد، جانتای دبلۆماسی هه ل دهگرت و بۆینباخی ده بهست، فلانی كۆری فیسسان پارێزه... دواى چهند سالێك ئیشكردن لهو بواره دا هێنده ناههقى و نایهكسانی بېنى و لێى بێدهنگ بوو، هێنده به سههر ههق و راستیدا بازى دا، رۆژێكیان ههستی به گۆرانكاریهی كۆپ له بهدەنیدا كرد، سههرتا كلكێكى چكۆله لێ ده رچوو، زۆر ترسا و بۆكهسى نهگێرايهوه چۆن بوو له ژێر جلهكانیدا شارديهوه، پاش ماوهیهك دوو گوێچكیشی لێ پروا، چۆن بوو ئهوانیشی له ژێر كاو و شه بهقه دا شاردهوه، پاش ماوهیهكی تر له كاتى دادبېنیدا كه قسهى دهكرد ههستی دهكرد ده زه رپێنى، ناچار وازی له پېشهكهى هێنا ئیستا نهك خۆی پێوه هه لئاكیشی به لكو ته نانهت له رووشی نایهت بلی پارێزه رم.

تۆبهی گورگ مهركه

خوهره وشتی هه مووی گورگانه بوو، هه ره له هه رزه كاریهی وه چهند جارێك كه لپه لیه له دوکی نه رمی دا بوو، ماوهیهك بوو ههستی كرد بوو خه لکی شار هه موویان به م خووه ی ده زانن و ناوی كه وتووه ته سههر زاران، له بیرى ئه وه دا بوو چی بكا باشه؟ به چ شپوهیهك خۆی بگۆرێ تا ئه م خووه گورگانه ی له بیر خه لك بچێته وه؟ له پېر باوکی مرد، مردنه كه ی باوکی به هه ل زانی، له جیاتى گۆرینی خووه كانی، كه لوپه له كانی باوکی له بهر كرد و ته نیا جلوبه ركه كه ی گۆری.